Imagini ale sfârșitului

Studiul 13, Trimestrul 2, 21-27 Iunie, 2025

Sabat după-amiază 21 Iunie

De memorat:

El le-a răspuns: „Sunt evreu şi mă tem de Domnul, Dumnezeul cerurilor, care a făcut marea şi uscatul!”— Ioan 1:9

Proorociile pe care Marele EU SUNT le-a dat în Cuvântul Său unind o verigă cu alta în lanțul evenimentelor, de la veșnicia trecută la veșnicia viitorului, ne spun unde ne găsim astăzi în desfășurarea veacurilor și ce se poate aștepta în timpul care vine. Tot ce proorocia a prevestit că se va împlini, până în vremea de astăzi, a fost înregistrat pe paginile istoriei și putem fi siguri că tot ce trebuie să vină se va împlini la vreme. PR 536.3

Astăzi semnele vremurilor declară că ne găsim în pragul unor evenimente mari și solemne. Totul în lumea noastră este în mișcare. Înaintea ochilor noștri se împlinește proorocia Mântuitorului cu privire la evenimentele ce vor precede venirea Sa: “Veți auzi de războaie și vești de războaie.... Un neam se va scula împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății, și pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi”. (Matei 24, 6.7.) PR 536.4

Timpul prezent este de un interes copleșitor pentru toți cei vii. Conducătorii și oamenii de stat, bărbați care ocupă poziții de încredere și autoritate, bărbați și femei care gândesc din toate clasele au atenția îndreptată asupra evenimentelor care au loc în jurul nostru. Ei sunt atenți la relațiile care există între popoare. Ei observă intensitatea care pune stăpânire pe orice element al naturii și recunosc că ceva mare și hotărâtor este gata să se producă — că lumea este pe pragul unei crize uluitoare. PR 537.1

Biblia și numai Biblia ne dă o vedere corectă a acestor lucruri. Aici sunt descoperite scenele marelui final în istoria lumii noastre, evenimente care își aruncă deja umbrele înainte, sunetul apropierii lor făcând pământul să tremure, iar inimile oamenilor să se topească de groază. PR 537.2

Duminică, 22 Iunie

Profetul reticent

La ce părți din istoria lui Iona face referire Domnul când Se adresează cărturarilor și fariseilor, în Matei 12:38-42? Ce lecții despre judecată aici?

Isus a fost arestat joi spre dimineață, judecat înaintea lui Ana când era încă noapte (Ioan 18,13); adus înaintea lui Caiafa în Sinedriu (judecata Sa legală) dis de dimineață (Matei 26,57; 27,1); apoi înaintea lui Pilat, vineri înainte de a se face ziuă, aproape de ceasul al șaselea (Ioan 19,14); apoi înaintea lui Irod (Luca 23,7); apoi înapoi la Pilat (Luca 23,11); și în final a fost răstignit în dimineața aceleiași zile, cam pe la ceasul al treilea (Marcu 15,25) – 9 AM, timpul modern.

Acest registru de timp arată cum prinderea Lui, judecările Lui și răstignirea Sa au fost premeditate cu multă grijă și ingeniozitate, ca să aibă loc noaptea și devreme dimineața pentru a preveni orice răscoală pentru că „se temeau de norod”. Luca 20,19.

Că El a stat în mormânt două nopți și a înviat duminica, că trei zile și trei nopți este timpul de la prima Sa judecată legală până la învierea Sa; că inima pământului a fost interpretată greșit pentru a vrea să însemne mormântul, când în loc de aceasta ne arată cum experiența lui Iona simbolizează întemnițarea lui Isus în mâinile păcătoșilor și în mormânt (Mat. 20,19; 16,21; 17,22.23; 27,63; Luca 9,22; 24,21; 18,33; 24,7; - „Aşa este scris, şi aşa trebuia să pătimească Hristos, şi să învie a treia zi dintre cei morţi.” Luca 24,46; că semnul celor „trei zile și trei nopți” s-a împlinit literal, de joi dimineața, timpul judecății Sale legale, până duminică, când El a înviat; că mielul pascal, care era pregătit să fie sacrificat când Isus era pe cruce nu era cel care a fost sacrificat în prima zi a săptămânii Paștelui, ziua a paisprezecea a lunii, ci cel care a fost sacrificat în ziua a șaisprezecea, a doua zi a sărbătorilor,.... toate aceste concluzii, sunt ferm întemeiate pe dovezile clădite aici cu simplitate; nu, iubit cititor, nu pe fabule și traduceri necunoscute pentru tine, sau în așa numitele „manuscrise originale" pe care tu însuți nu le poți citi, și la care tu nu ai acces, și din care unele nici măcar nu există!

În timpul lucrării Sale pământești, Hristos a vorbit despre binele făcut prin predicarea lui Iona în Ninive și a comparat pe locuitorii acelui centru păgânesc cu pretinsul popor al lui Dumnezeu din zilele Sale. "Bărbații din Ninive", a zis El, "se vor scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l vor osândi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decât Iona". (Matei 12, 14.) În lumea ocupată, plină de zarva comerțului și de certurile afacerilor, unde oamenii căutau să apuce totul pentru ei, a venit Hristos; și deasupra învălmășelii a fost auzit glasul Lui ca o trâmbiță a lui Dumnezeu: "Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă Își pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?" (Marcu 8, 36.37.) PR 273.1

După cum predicarea lui Iona a fost un semn pentru niniveni, tot astfel predicarea lui Hristos a fost un semn pentru generația Sa. Dar ce contrast în ce privește primirea soliei! Și totuși, cu toată indiferența și batjocura, Mântuitorul a lucrat până când și-a îndeplinit misiunea. PR 274.1

Luni, 23 Iunie

O acțiune de pocăință

Citește Iona 3:5-10. De ce nu s-a împlinit însă această profeție?

Tulburat și umilit, neînstare să înțeleagă planul lui Dumnezeu în cruțarea cetății Ninive, Iona adusese totuși la îndeplinire însărcinarea dată de a avertiza cetatea cea mare. și cu toate că evenimentul prezis nu a avut loc, solia de avertizare era întru-totul venită de la Dumnezeu. Ea a adus la îndeplinire scopul pe care Dumnezeu l-a avut în plan. Slava harului Său a fost descoperită printre păgâni. Aceia care stătuseră multă vreme "în întuneric și în umbra morții, trăiau legați în ticăloșie și fiare", "în strâmtorarea lor au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor. I-a scos din întuneric și din umbra morții, și le-a rupt legăturile", "a trimis cuvântul Său și i-a tămăduit, și i-a scăpat de groapă". (Psalmii 107, 10.13.14.20.) PR 272.4

Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al milei. El îi tratează pe călcătorii Legii Sale cu îndelungă răbdare și cu milă plină de bunătate. Și cu toate acestea, chiar în zilele noastre, când bărbații și femeile au atât de multe ocazii să cunoască Legea divină așa cum a fost descoperită în Cartea

Sfântă, Marele Conducător al universului nu poate privi cu satisfacție cetățile nelegiuite, unde domnesc violența și crima. Sfârșitul răbdării lui Dumnezeu cu aceia care persistă în neascultare se apropie cu repeziciune. PR 275.3

Ar trebui oare ca oamenii să fie surprinși de o schimbare bruscă și neașteptată în procedeele Conducătorului Suprem cu locuitorii unei lumi căzute? Ar trebui oare să fie surprinși atunci când pedeapsa urmează nelegiuirii și creșterii crimei? Ar trebui oare să fie surprinși atunci când Dumnezeu aduce distrugere și moarte peste aceia ale căror câștiguri necinstite au fost obținute prin amăgire și fraudă? În ciuda faptului că o lumină crescândă cu privire la cerințele lui Dumnezeu strălucește pe calea lor, mulți refuză să recunoască conducerea lui Iehova și aleg să rămână sub steagul întunecat al începătorului oricărei răzvrătiri împotriva conducerii cerului. PR 276.1

Răbdarea lui Dumnezeu este foarte mare — atât de mare încât atunci când ne gândim la insulta continuă adusă poruncilor Sale sfinte, ne minunăm. Cel Atotputernic a desfășurat o putere restrângătoare asupra propriilor Sale atribute. Dar El Se va scula cu siguranță să pedepsească pe cei nelegiuiți care sfidează cu atâta îndrăzneală cerințele drepte ale Decalogului. PR 276.2

Marţi, 24 Iunie

Ospățul lui Belșațar

Ce lecții spirituale importante extragem din Daniel 5:1-31? Care a fost, în cele din urmă, piatra de poticnire a lui Belșațar?

Datorită nebuniei și slăbiciunii lui Belșațar, nepotul lui Nebucadnețar, Babilonul cel îngâmfat avea să cadă în curând. Având acces în tinerețe la o parte din autoritatea imperială, Belșațar s-a proslăvit în puterea lui și și-a înălțat inima împotriva Dumnezeului cerului. Multe fuseseră ocaziile sale să cunoască voința divină și să înțeleagă răspunderea de a-i da ascultare. Avusese cunoștință de alungarea bunicului lui, prin hotărârea lui Dumnezeu, din societatea oamenilor și era la curent cu pocăința lui Nebucadnețar și cu vindecarea lui supranaturală. Dar Belșațar a lăsat ca iubirea de plăceri și proslăvirea de sine să șteargă lecțiile pe care nu trebuia să le uite niciodată. A risipit ocaziile date lui cu atâta îndurare și a neglijat să folosească mijloacele pe care le avea la îndemână pentru cunoașterea mai deplină a adevărului. Belșațar a trecut cu indiferență pe lângă ceea ce Nebucadnețar câștigase până la urmă cu prețul unei umilințe și suferințe nespuse. PR 522.2

N-a trecut mult și a venit lovitura. Babilonul a fost asediat de Cir, nepotul lui Dariu Medul și comandantul șef al armatelor unite ale mezilor și perșilor. Dar înăuntrul fortăreței în aparență de neînvins, cu zidurile ei masive și cu porțile de aramă, ocrotită de râul Eufrat și asigurată cu hrană din belșug, monarhul cel desfrânat se simțea în siguranță și-și petrecea timpul în veselie și petreceri. PR 523.1

În mândria și aroganța lui, cu un simțământ înșelător de siguranță, Belșațar "a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai săi și a băut vin înaintea lor". Toate atracțiile pe care bogăția și puterea le pot inspira au adăugat la strălucirea priveliștii. Femei frumoase cu farmecele lor erau printre invitații prezenți la ospățul împărătesc. Bărbați de geniu și de cultură se găseau acolo. Prinți și bărbați de stat au băut vinul ca apa și s-au îmbătat sub influența lui înnebunitoare. PR 523.2

Cu rațiunea detronată prin îmbătare, fără rușine și stăpânit de pasiuni josnice, însuși împăratul a luat conducerea acestei orgii zgomotoase. În cursul petrecerii "a poruncit să aducă vasele de aur și de argint pe care Nebucadnețar le luase din Templul de la Ierusalim ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui". Împăratul dorea să dovedească faptul că nimic nu era prea sfânt ca să nu fie atins de mâna lui. "Au adus îndată vasele de aur ... și au băut din ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui. Au băut vin, și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fier, de lemn și de piatră". PR 523.3

Departe de Belșațar era gândul că un Martor ceresc era de față la petrecerea lui idolatră, că un Observator divin, necunoscut privea la scena profanării, auzea petrecerea hulitoare și vedea idolatria. Dar în curând Oaspetele neinvitat și-a făcut simțită prezența. Când petrecerea era la culme, a apărut un cap de mână și a scris pe zidurile palatului litere care străluceau ca focul — cuvinte care, deși necunoscute mulțimii celei mari, erau o prevestire de nenorocire pentru conștiința acum trezită a împăratului și a invitaților lui. PR 524.1

Petrecerea îngâmfată s-a potolit îndată, când bărbații și femeile, cuprinși de o groază de nedescris, priveau mâna care scria încet literele misterioase. Pe dinaintea lor treceau ca într-o priveliște panoramică faptele vieții lor nelegiuite; aveau simțământul că erau aduși înaintea barei de judecată a veșnicului Dumnezeu, a cărui putere tocmai o sfidaseră. Acolo unde, cu câteva clipe înainte, fuseseră râsete și vorbe de duh hulitoare, erau fețe palide și strigăte de spaimă. Când Dumnezeu face pe oameni să se teamă, ei nu-și pot ascunde intensitatea groazei. PR 524.2

Miercuri, 25 Iunie

Secarea fluviului Eufrat

Compară Daniel 5:18-31 cu Apocalipsa 16:12-19. Ce asemănări găsești între unele plăgi din Apocalipsa și istoria căderii Babilonului?

Pe când era încă în sala de petrecere, înconjurat de aceia a căror soartă fusese sigilată, împăratul a fost informat de un sol că "cetatea este luată" de vrăjmaș, deși el se simțise așa de sigur în fața planurilor acestuia; "că trecătorile sunt luate ... iar oamenii de război îngroziți". (Versetele 31.32.) Chiar în timpul când el și nobilii săi beau din vasele sfinte ale lui Iehova și-i lăudau pe zeii lor de argint și de aur, mezii și perșii, care abătuseră Eufratul de pe albia lui, înaintau în inima cetății nepăzite. Armata lui Cir era acum sub zidurile palatului; cetatea era plină de soldați ai vrăjmașului "ca niște lăcuste" (Verstul 14), și strigătele lor triumfătoare puteau fi auzite mai presus de strigătele disperate ale petrecăreților îngroziți. PR 531.2

Oraşul capitală a vechiului Babilon, era clădit pe ambele părţi ale Eufratului, împărţind astfel oraşul în două părţi. De asemenea râul era sursa de apă care completa un punct fortificat în jurul oraşului. Astfel, vechii babilonieni au fost primii care au clădit pe malurile Eufratului şi pentru că aplicaţia originală trebuie să se conecteze cu fondatorii originali de acolo ,,râul cel mare Eufrat" apare ca un tip al ,,apelor"... ,,pe cari şade curva" (Apoc.17,15), Babilonul modern. Şi acest adevăr important se amplifică prin faptul că vechiul oraş Babilon, nu există acum, în timp ce profeţia arată un Babilon astăzi.

Acum, pentru ca să fie un Babilon modern, în mod necesar trebuie să fie astăzi o repetare a condiţiilor şi evenimentelor care caracterizează în mod esenţial vechiul Babilon, în conexiunea sa cu poporul lui Dumnezeu. Prin urmare, robia lor în Babilon, tipul (Ier.29,10) trebuie să-şi afle paralela în Babilon, anti-tipul. Foarte evident, de aceea, îngerii ,,cari sunt legaţi la râul cel mare Eufrat" trebuie să fie simbolul bisericii creştine în timpul perioadei robiei sale în Babilonul anti-tipic ,,cetatea cea mare" care apare după timpul lui Ioan.

În plus, declaraţia făcută de glasul din altarul de aur ,,dezleagă pe cei patru îngeri cari sunt legaţi" demonstrează că atunci când glasul a vorbit, biserica (îngerii) era deja în robie şi urma să fie dezlegată.

Executarea ordinului ,,Dezleagă pe cei patru îngeri" însemnând eliberarea sa din robia în Babilon, a rezultat în eliberarea ei din lunga sclavie sub tirania guvernului biserică-stat, şi Biblia a fost redată poporului lui Dumnezeu pentru ca să poată studia şi să se închine fără teama şi favoarea nici unui om, şi doar în responsabilitatea conştiinţei sale şi faţă de Dumnezeul său. Ca urmare a destrămării uniunii biserică-stat ,,cei patru îngeri" au fost dezlegaţi.

Joi, 26 Iunie

Cirus, unsul

Citește 2 Cronici 36:22,23. Care sunt asemănările și deosebirile dintre istoria lui Cirus și cea a lui Nebucadnețar? Care este semnificația decretului și cum a influențat aspectul primei veniri a Domnului Isus, secole mai târziu?

Sosirea armatei lui Cir în fața zidurilor Babilonului a fost pentru iudei semnul că eliberarea lor din robie se apropia. Cu peste un veac înainte de nașterea lui Cir, inspirația îl menționase pe nume și făcuse ca să se scrie un raport cu privire la lucrarea pe care avea să o facă luând cetatea Babilonului prin surprindere și la pregătirea căii pentru eliberarea fiilor robiei. Prin Isaia fusese rostit cuvântul: PR 551.1

“Cir este păstorul Meu, și el va împlini toată voia Mea; el va zice despre Ierusalim: ‘să fie zidit iarăși!’ Și despre Templu: ‘Să i se pună temeliile!’” “Eu am ridicat pe Cir, în dreptatea Mea, și voi netezi toate cărările lui, El Îmi va zidi iarăși cetatea, și va da drumul prinșilor Mei de război, fără preț de răscumpărare și fără daruri, zice Domnul oștirilor”. (Isaia 44, 28; 45, 13.) PR 552.2

Cir, sub comanda căruia armata medo-persană a întrat în Babilon, nu era născut încă atunci când profetul Isaia a scris despre el. Dar Dumnezeu și-a amintit de făgăduința Sa și când Belșațar s-a simțit perfect sigur în noaptea de veselie și dezmierdare fatală, Dumnezeu a deschis în fața lui Cirus porțile duble și a făcut posibilă capturarea împăratului. Acolo mezii și perșii l-au întâlnit pe Daniel și pe tovarășii săi, care au atras atenția lui Cir asupra Scripturilor, care nu numai că i-au prezis victoria, ci chiar i-au prezis și numele. După ce a văzut și a simțit puterea lui Dumnezeu, Cir a fost mișcat să decreteze:

Ezra 1: 2-11 - „Așa vorbește Cirus, împăratul perșilor: „Domnul Dumnezeul cerurilor mi-a dat toate împărățiile pământului și mi-a poruncit să-I zidesc o Casă la Ierusalim în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeul lui să fie cu el, și să se suie la Ierusalim în Iuda, și să zidească acolo Casa Domnului Dumnezeului lui Israel! El este adevăratul Dumnezeu, care locuiește la Ierusalim. Oriunde locuiesc rămășițe din poporul Domnului, oamenii din locul acela să le dea argint, aur, avere și vite, pe lângă daruri de bunăvoie, pentru Casa lui Dumnezeu, care este la Ierusalim!” Capii de familie din Iuda și Beniamin, preoții și leviții, și anume toți aceia al căror duh l-a trezit Dumnezeu, s-au sculat să meargă să zidească la Ierusalim Casa Domnului. Și toți cei dimprejurul lor le-au dat lucruri de argint, de aur, avere, vite și lucruri scumpe, afară de toate darurile de bunăvoie. Împăratul Cirus a dat înapoi uneltele Casei Domnului pe care le luase Nebucadnețar din Ierusalim și le pusese în casa dumnezeului său. Cirus, împăratul perșilor, le-a scos prin Mitredat, vistiernicul, care le-a dat lui Șeșbațar voievodul lui Iuda. Iată-le numărul: treizeci de lighene de aur, o mie de lighene de argint, douăzeci și nouă de cuțite, treizeci de potire de aur, patru sute zece potire de argint de mâna a doua și o mie de alte unelte. Toate lucrurile de aur și de argint erau în număr de cinci mii patru sute. Șeșbațar a adus tot din Babilon la Ierusalim, împreună cu cei ce s-au întors din robie.”

Nu este dificil de văzut faptul că, dacă conducătorii imperiului medo-persan ar fi continuat să conducă în același spirit ca Cirus, împărăția lor ar fi durat până în zilele noastre. Împărăția aceea, însă, a cedat locul la Grecia; Grecia, la Roma; și Roma, națiunilor de astăzi. Este destul de simplu să vedem că împărățiile de astăzi rămân în picioare pentru că Dumnezeu și-a propus acest lucru.

Vineri, 27 Iunie

Alte gânduri

“Fiecărui popor care a apărut pe scena lumii i s-a îngăduit să-și ocupe locul pe pământ, pentru ca să se vadă dacă va împlini planurile Străjerului și ale Celui Sfânt. Proorocia a trasat ridicarea și creșterea imperiilor mari ale lumii: Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma. Istoria s-a repetat cu fiecare dintre acestea și cu alte popoare mai puțin puternice. Fiecare și-a avut perioada lui de încercare; fiecare a căzut, slava s-a stins, iar puterea l-a părăsit. PR 535.1

În timp ce popoarele au respins principiile lui Dumnezeu și prin această lepădare și-au atras ruina, un plan divin, mai presus de ele, a fost la lucru în mod lămurit de-a lungul veacurilor. Acest lucru l-a văzut proorocul Ezechiel în tabloul minunat descoperit lui în timpul robiei în țara caldeenilor, când înaintea privirii lui uimite s-au perindat simbolurile care descopereau o Putere atotstăpânitoare, care are de-a face cu acțiunile conducătorilor pământești. PR 535.2

Pe malurile pârâului Chebar, Ezechiel a văzut o furtună care părea că vine de la miazănoapte, “un nor gros și un snop de foc care răspândea de jur împrejur o lumină strălucitoare ca o aramă lustruită”. Un număr de roți intersectându-se una cu alta erau mișcate de patru ființe vii. Deasupra tuturor acestora, “era ceva ca o piatră de safir în chipul unui scaun de domnie; pe acest chip de scaun de domnie, se vedea ca un chip de om care ședea pe el”. “La heruvimi, se vedea ceva ca o mână de om sub aripile lor”. (Ezechiel 1, 4.26; 10, 8.) Aranjamentul roților era atât de complicat, încât la prima vedere păreau a fi în confuzie; cu toate acestea, se mișcau în armonie desăvârșită. Ființele cerești, susținute și conduse de mâna aflată sub aripile heruvimului, împingeau acele roți; deasupra lor, pe un scaun de domnie de safir, stătea Cel Veșnic; iar în jurul tronului era un curcubeu, emblema îndurării divine. PR 535.3

După cum acele roți complicate erau sub călăuzirea mâinii de sub aripile heruvimului, tot așa complicata desfășurare a evenimentelor omenești este sub controlul divin. În mijlocul frământărilor și tumultului popoarelor, El care stă deasupra heruvimilor călăuzește încă problemele acestui pământ. PR 536.1

Istoria națiunilor ne vorbește astăzi. Fiecărei națiuni și fiecăruia personal Dumnezeu le-a desemnat un loc în planul Său cel mare. Astăzi indivizi și popoare sunt puși la încercare cu ajutorul balanței din mâna Aceluia care nu face nici o greșeală. Toți își hotărăsc soarta prin propria lor alegere, iar Dumnezeu dirijează totul pentru împlinirea planurilor Sale. PR 536.2

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org